

BLANKA ŠTRÁCHALOVÁ

(* 8. února 1944 v Praze, žije na Mělníce)

Plných 35 let působila v předškolní výchově. Nyní je pedagožkou ve výslužbě. Zabývá se nejen poezií, ale aktivně tvoří v oblasti výtvarného umění, fotografuje. Dramaturgicky a autorsky ztvárnila velký počet hudebně poetických pásem, v nichž též účinkuje. Velmi často recituje při různých příležitostech a v mělnickém regionu. Přispívá do regionálního tisku. V roce 2004 jí bylo uděleno významné ocenění Plaketa města Mělníka. Získala též různá ocenění za poezii.

Je autorkou těchto básnických sbírek: **Jakou barvu má radost, Duhový most, Básničky sněhem zaváté** (verše pro děti), **Chvilé, Křehká snění, Vítr v záclonách a Nebásně.**

Je spoluzakládající členkou Literárního klubu Pegas Mělník, v jehož sbornících a edicích od počátků v roce 1987 je vždy zastoupena.

PŘINES MI RŮŽI

Touláš se po hvězdách
a mlčky bloudíš tmou.
Až zavedou tě kroky
na můj práh,
přines mi růži jedinou.

Přines mi růži jedinou,
co je i v opadání krásná.
Dešťů se nezříkám,
Přesto vím:
jen v slunci
moje tvář je jasná.

Jen v slunci
moje tvář je jasná.
A jako ta růže nachoví
do modré dálky, co šeptám,

to jenom vítr napoví.

PODVEČER NA MĚLNÍCE

Město se unavilo,
za chvíli půjde spát,
pod víčka usadil se mu
šedavý pouliční prach.

V podloubí se už
prodlužují stíny,
o čem sníš, město v této chvíli,
to je ve hvězdách.

Po svazích rozhodilo jsi
své popínavé vlasy,
soutok tě ukolébá
do půlnoční krásy,
ráno zas vstaneš
s rosou na řasách.

ŠEPTEM

*Přišla jsem nečekaně
Jednou zrána,
Matoucí oči,
Ústa okoralá.
Láska je tajemství,
řeka nespoutaná.
Nabereš vodu do dlaní
a zmizí...
I to se stává
Blížím se potichu,
nesměle nahlížím
přes modravé stíny.
Chtěla bych vejít,
Tvůj svět je však jiný.*

ZIMNÍ NOC

*Sněží. Podívej, už sněží!
Střechy štíhlých věží
halí se do ticha.
Umlkl zvon.
Noc ze sna zavzdychá.*

*Září. Tisíce hvězd už září
pro příští dny
v našem kalendáři.
Kouzlo té noci na zem slétlo
a našim tvářím dalo světlo.*

POVĚZ TO

*Pověz to veršem,
pověz to básní,
každý den zkrásní,
každý den zjasní.*

*Pověz to písní,
pověz to hudbou,
nadobro opustíš
cestičku nudnou.*

*Pověz to kresbou,
pověz to obrazem,
jaký je celý svět
i naše malá zem.*

V TÉ CHVÍLI

Zkuste utopit smutek

*v šálku čaje
a probrat se
do nepaměti*

*V té chvíli
kolem proletí
kamínek poznání
a kříšne.*